Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Magozwe

Skriven av: Lesley Koyi
Illustrerad av: Wiehan de Jager
Översatt av: Boglárka Vermeki

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (https://berattelser.se/), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons Erkännande 4.0 Internasjonal Lisens.
https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv

Magozwe

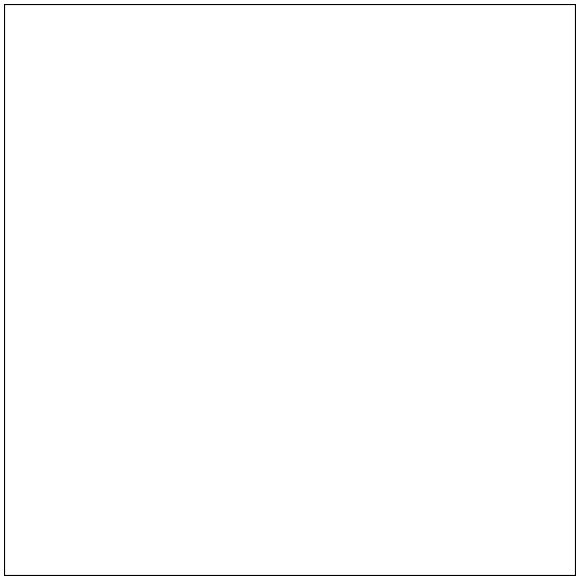

Lesley Koyi
Wiehan de Jager
Boglárka Vermeki
ungerska
nivå 5

(utan bilder)

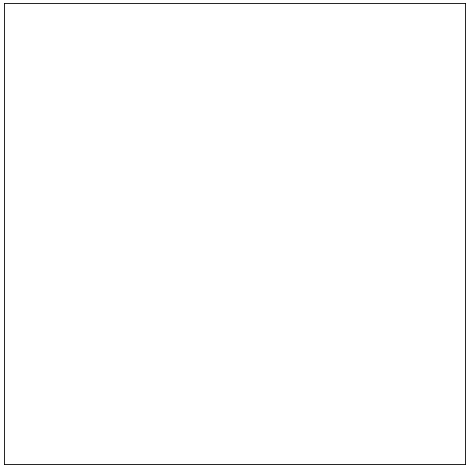

Nairobi forgalmas városában, messze a szerető családi otthontól, élt egy csapat hajléktalan fiú. Napról napra éltek. Egy reggel összeszedték a matracokat, amiken a hideg járdán aludtak. Hogy a hideget elűzzék, szemétből gyújtottak tüzet. Magozwe volt a legfiatalabb a fiúk között.

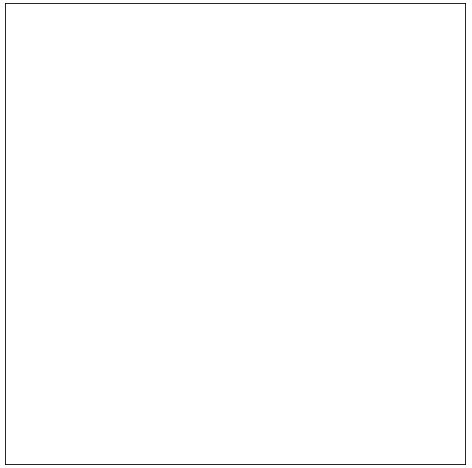

Amikor Magozwe szülei meghaltak, ő még csak öt éves volt. A nagybátyja fogadta magához, de ő nem foglalkozott a fiúval. Nem adott neki elég ételt és sokat dolgoztatta.

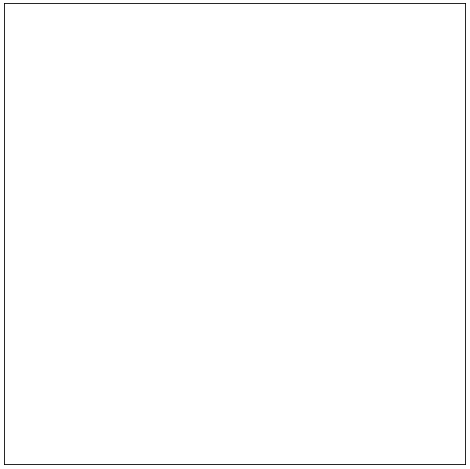

Ha Magozwe panaszkodott vagy kérdezni mert valamit, a nagybátyja megütötte. Amikor a fiú megkérte nagybátyját, hogy hadd mehessen iskolába, a verés után ezt a választ kapta: “Túl buta vagy ahhoz, hogy tanuljál!” Magozwe három évi szenvedés után elszökött otthonról és az utcán kezdett élni.

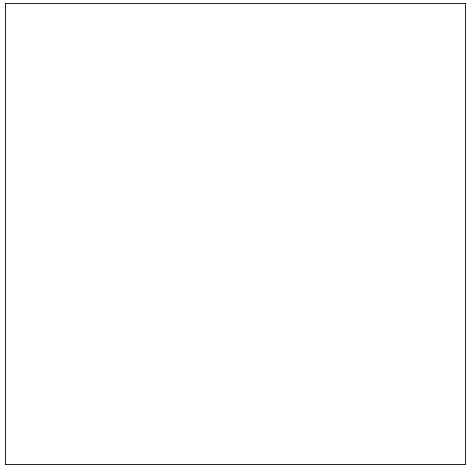

Magozwe a zöld tetejű ház kertjében üldögélt egy mesekönyvet olvasva, amikor Thomas megjelent és leült mellé. “Miről szól a történet?” - kérdezte Thomas. “Egy fiúról, aki tanár lesz.” - válaszolta Magozwe. “Mi a fiú neve?” - kérdezte Thomas. “Magozwe” - válaszolta Magozwe mosolyogva.

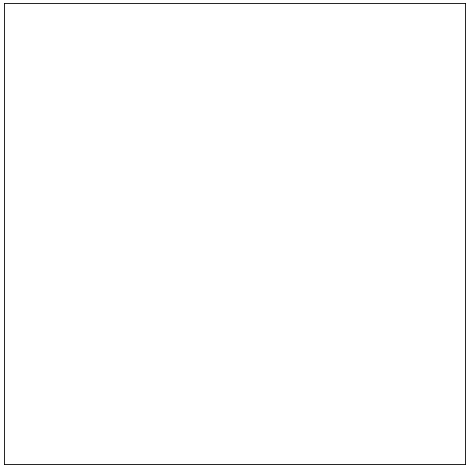

Magozwe elkezdte az iskolát, ami nagyon nehéz volt. Sok dolgot kellett bepótolnia. Sokszor gondolt a pilótára és a focistára, akik a mesekönyvekben voltak. Ahogy ők sem, Magozwe sem adta fel.

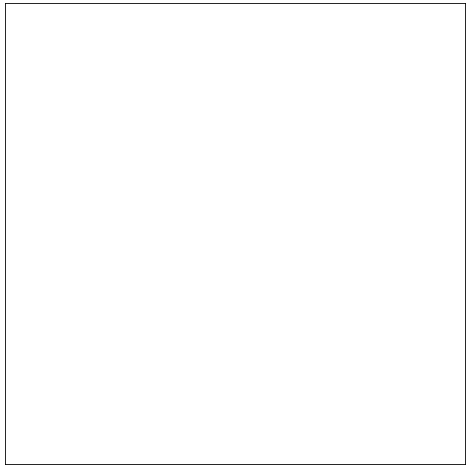

Az utcai élet nehéz volt, a legtöbb fiúnak napról napra kellett küzdenie az élelemért. Néha letartóztatták vagy megverték őket. Amikor betegek voltak, nem kaptak segítséget. Kéregetésből és újrahasznosítható műanyagok eladásából éltek. Az életet a riválisbandák támadásai is megnehezítették, ők a város különböző részeit akarták megszerezni.

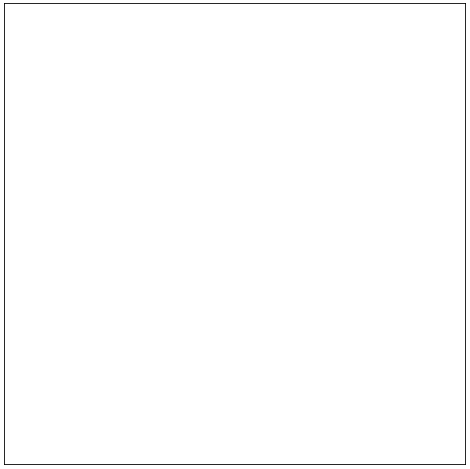

Egy nap, amikor Magozwe egy kukában turkált, talált egy régi, szakadt mesekönyvet. Letörölte róla a koszt és a táskájába tette. Ezután minden nap elővette és a képeket nézegette. Nem tudott olvasni.

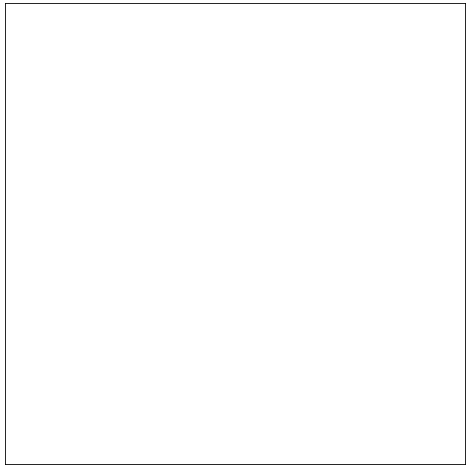

Így Magozwe két másik fiúval együtt beköltözött egy zöld tetejű ház egyik szobájába. Összesen tíz gyerek lakott ebben a házban, Cissy nénivel, a férjével, három kutyával, egy macskával és egy öreg kecskével.

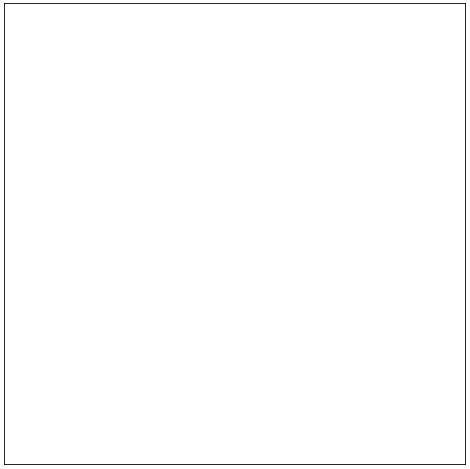

A félelmeit elmondta Thomasnak. Végül a férfinak sikerült meggyőznie arról, hogy sokkal jobb lesz az élete az új helyen.

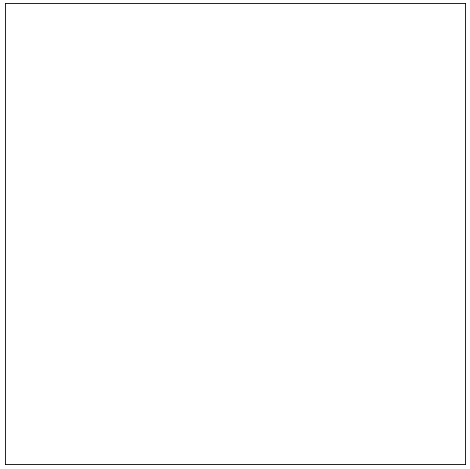

A képek egy fiú történetét mondták el, aki pilóta lett. Magozwe arra gondolt, hogy milyen jó lehet pilótának lenni. Néha a történetben lévő fiú helyébe képzelte magát.

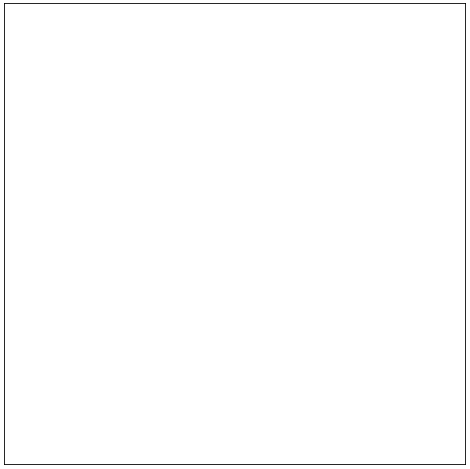

Hideg volt és Magozwe az út szélén kéregetett. Ekkor egy férfi lépett oda hozzá. “Szia! Thomas vagyok. Nem messze innen dolgozom, a munkahelyemen ehetnél valamit.” - mondta a férfi. Egy sárga házra mutatott, aminek kék volt a teteje. “Elmész oda enni?” - kérdezte. Magozwe a férfira nézett, és így válaszolt: “Talán”. Majd arrébb ment.

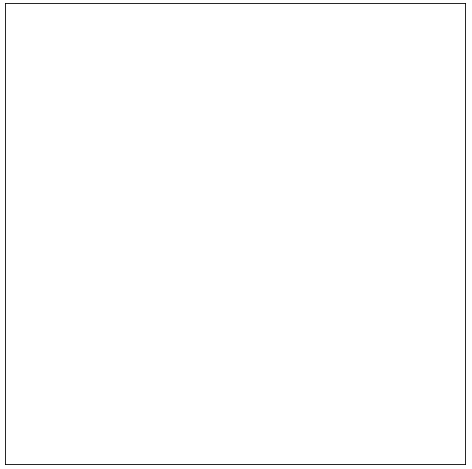

Magozwe sokat gondolt erre a helyre és arra, hogy milyen lehet iskolába járni. De mi van akkor, ha a nagybátyjának igaza van és ő túl buta ahhoz, hogy tanuljon? Nagyon félt. “Talán jobban járok, ha az utcán élek tovább,” gondolta.

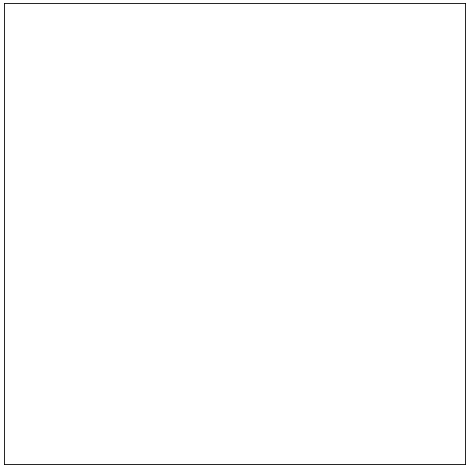

Magozwe tizedik születésnapja környékén Thomas egy új mesekönyvet adott a fiúnak. Ez a történet egy falusi fiúról szólt, akiből híres focista lett. Thomas sokszor felolvasta a történetet Magozwe-nak. Aztán egyik nap, így szólt: “Szerintem itt az ideje, hogy iskolába menj és megtanulj olvasni. Mit gondolsz?” Thomas elmagyarázta a fiúnak, hogy ismer egy olyan iskolát, ahol a gyerekek nemcsak tanulnak, hanem ott is laknak.

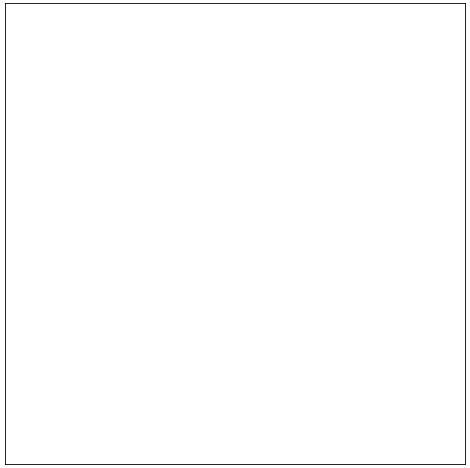

A következő hónapokban a hajléktalan fiúk sokat látták Thomast. A férfi szeretett beszélgetni, főleg olyanokkal, akik az utcán éltek. Thomas szerette meghallgatni a történetüket. Mindig komoly és türelmes volt, soha nem volt udvariatlan vagy tiszteletlen. Néhány fiú elkezdett ebédelni járni a kék tetejű sárga házba.

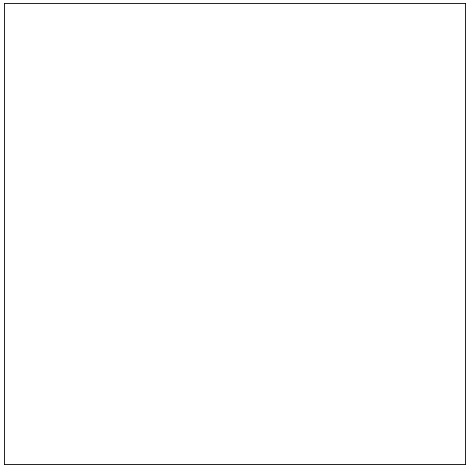

Magozwe éppen a járdán ült és a könyvét nézegette, amikor Thomas leült mellé. “Miről szól a történet?” kérdezte Thomas. “Egy fiúról, aki pilóta lesz.” - válaszolta Magozwe. “Mi a fiú neve?” - kérdezte Thomas. “Nem tudom. Nem tudok olvasni.” - mondta Magozwe halkan.

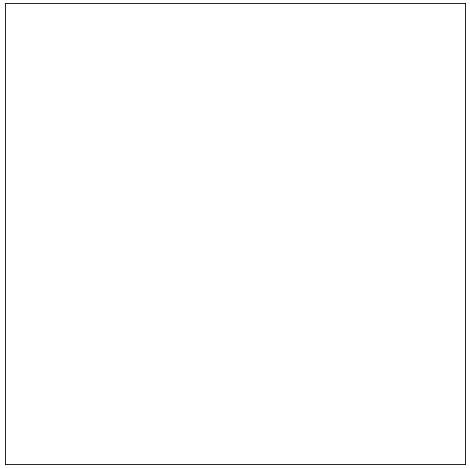

Amikor csak találkoztak Magozwe saját életéről mesélt Thomasnak. Mesélt a nagybátyjáról, és hogy miért szökött el otthonról. Thomas nem beszélt sokat, és soha nem mondta meg Magozwe-nak, hogy mit tegyen, de mindig figyelmesen meghallgatta. Néha ebéd közben is beszélgettek a kék tetejű házban.